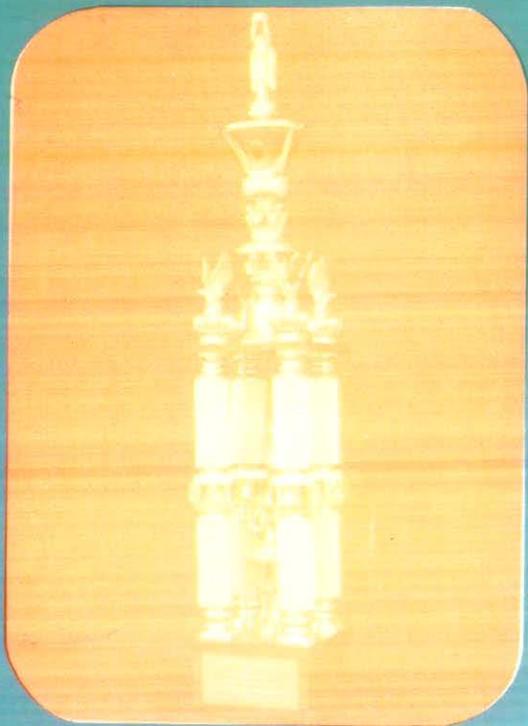

พ.ศ. ๒๕๒๕

A
CAI.22
2525

งานส่งเสริมดนตรีไทยภาคใต้ ครั้งที่ ๒
ด้วยพระราชทาน
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ร่วมสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี

งานส่งเสริมดนตรีไทยภาคใต้ ครั้งที่ 2

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา

6-7 กุมภาพันธ์ 2525

00430

เอกสาร มคอ.

พระมหากษัตริย์คุณของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร รัฐสีมา
คุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี ที่มีต่อ บุคคล สถาบันและประเทศชาตินั้นใหญ่หลวงนัก
ปวงพสกนิกรทั้งหลายต่างก็ได้ตระหนักในพระราชกรณียกิจเป็นอย่างดี ถ้าจะบรรยายในที่นี้ก็คง
ไม่หมดสิ้น จึงจะขอกล่าวเน้นตั้งแต่พระมหากษัตริย์คุณบางประการ ที่ทรงมีต่อมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ เท่านั้น

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ได้ตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระ
พระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ มาพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตของมหาวิทยาลัยวิทยาเขตนี้นี้
ทุกปี และได้ทรงพระราชทานพระแก่บรรดาศิษย์เป็นการส่วนพระองค์ ยิ่งความปลาบปลื้มปิติ
ซาบซึ้ง ครื้นเริง แก่บรรดาคณาจารย์ ข้าราชการ บัณฑิต นิสิต และผู้ที่มาเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท
ทิวหน้า ครั้นเมื่อมหาวิทยาลัยวิทยาเขตนี้นี้ได้กราบบังคมทูลขอพระราชทานด้วยรางวัลในการประกวด
ดนตรีไทย ระดับมัธยมศึกษา ซึ่งได้จัดขึ้นเป็นครั้งแรกในภาคใต้ เมื่อวันที่ 24-25 มกราคม 2524
นั้น ก็ทรงพระราชนุญาตพระราชทาน ทำให้เกิดความปลื้มปิติอย่างใหญ่หลวงแก่พสกนิกร
ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

ครั้นถึงปี พ.ศ. 2525 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา
จะจัดงานประกวดดนตรีไทยระดับมัธยมศึกษาในภาคใต้ขึ้นอีก เป็นครั้งที่ 2 ในระหว่างวันที่ 6-7
กุมภาพันธ์ 2525 เพื่อชิงถ้วยพระราชทานเช่นเคย และด้วยเหตุที่ปีนี้ปีเฉลิมฉลองกรุงรัตน
โกสินทร์ครบ 200 ปี มหาวิทยาลัยวิทยาเขตนี้นี้จึงเห็นสมควรจัดมหกรรมดนตรีและฟ้อนรำ เพื่อร่วม
เฉลิมฉลองและเฉลิมพระเกียรติของพระองค์ท่านให้ยิ่งใหญ่เป็นกรณีพิเศษ จึงคิดจะจัดพิมพ์หนังสือ
รวมบทพระนิพนธ์ว่าด้วยเพลงและดนตรีไทย รวมทั้งหมด 10 เรื่อง อันมีเรื่อง "เบื้องหลังการ
แต่งเพลงของข้าพเจ้า" เป็นอาทิ ทั้งได้รวมพระฉายาลักษณ์ของพระองค์ที่ทรงประกอบพระราช
กรณียกิจในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางส่วนเข้าไว้ด้วย มหาวิทยาลัย
วิทยาเขตนี้นี้จึงได้ขอพระราชทานพระราชนุญาตจัดพิมพ์หนังสือดังกล่าวก็ได้ทรงพระกรุณาด้วยดี นับ
เป็นพระมหากษัตริย์คุณยิ่งนัก

ดังนั้น ในโอกาสอันเป็นมหามงคลสมัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้
จังหวัดสงขลา ขออัญเชิญพระนิพนธ์และพระฉายาลักษณ์มาลงไว้เพื่อเฉลิมพระเกียรติ ด้วย
สำนึกซึ่งในพระมหากษัตริย์คุณ หวังว่าท่านผู้อ่านคงได้รับประโยชน์และรู้สึกชื่นชมโดยทั่วกัน

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลภรณ์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา

พระนิพนธ์ที่เกี่ยวกับเพลงไทย
ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เหตุใดข้าพเจ้าจึงชอบดนตรีไทย

ดนตรีไทยดูเหมือนจะพัวพันกับชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าตั้งแต่เกิดมา พอเกิดเขาก็ประโคม เวลาสมโภชเขาก็ประโคมอะไรกันอีก

ในระหว่างที่ยังเล็กๆ อยู่ พี่เลี้ยงก็ต้องร้องเพลงเห่กล่อม อย่างที่ชาวบ้านเห่กล่อมลูกเขากัน คุณหลวงสรรพสารกิจ หัวหน้ากองมหาดเล็กในตอนนั้นได้นำบทเห่กล่อมพระบรมมหาราชวังมาให้ข้าพเจ้าฟัง ข้าพเจ้าก็ชอบ แต่ปรากฏว่าพี่เลี้ยง (ซึ่งเป็นพยาบาลมิใช่คนร้องอาชีพ) ก็ร้องไม่ค่อยเป็น และเขาเล่าว่า ข้าพเจ้าไม่ชอบ รำคาญ เพราะขี้ดขาดน้ก ฟังไม่เข้าใจ เลยต้องร้องเพลงสามัญ เช่น แมวเอ๋ยแมวเหมียว เพลงร้องธรรมดาๆ จำพวกลาวดวงเดือน เขมรไพรโยค หรือจอนชั้นเพลงเห่เรือ ก็เป็นที่ชอบใจของข้าพเจ้ามากกว่า

ครั้นโตขึ้นพอรู้ความ จำได้ว่าได้ฟังดนตรีไทยเป็นครั้งแรกในเวลาโดยเสด็จพระราชดำเนินไปในพิธีหลวงต่างๆ ที่ต้องมีการบรรเลงปี่พาทย์ประกอบ เช่น เวลาทรงบาตร ดูเหมือนเขาจะตีเพลงช้า เวลางานในวัง พอพระจะเทศน์ก็เล่นสาธการ พอเทศน์เสร็จจะเป็นกราวรำหรือจะมีอะไรก็รู้ไม่แน่ใจ งานถวายผ้าพระกฐินตอนพระไปครองผ้าก็ตีสาธการอีก

อันที่จริงในตอนนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่ได้สนใจดนตรีไทยนักหรอก รู้สึกแต่เพียงว่าเป็นของจำเป็นต้องมีเสียงเพลงอย่างนั้นเพื่อเพิ่มความศักดิ์สิทธิ์ของงาน ก็งานอะไรก็มีอย่างนั้นทั้งนั้น

อีกอย่างหนึ่งที่พอจะกล่าวในที่นี้ได้คือ “เป็งพรวด” หมายถึงพวกที่แต่งตัวสีแดงในงานพระราชทานเพลิงศพตักถ้องซึ่งมีที่อยู่สองจังหวัด จังหวัดหนึ่งใช้ในงานพระศพเจ้านาย หรือบุคคลชั้นสูงมากๆ อีกจังหวัดที่เรียกกันว่า “สามไม้หนี่ สี่ไม้โล่” นั้นใช้ตี

งานศพคนที่สำคัญรอง ๆ ลงมา (ในงานที่เสด็จพระราชดำเนินพระราชทานเพลิงศพ) สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้านับ “เป็งพรวด” ว่าเป็นดนตรีไทยนั้น เพราะว่ามีคนหนึ่งเป่าปี่เพลงที่ใช้เป่านั้นจนบัดนี้ข้าพเจ้ายังไม่ทราบว่าเป็นเพลงเฉพาะ หรือเพียงเป่าให้เกิดเสียงโหยหวน เขือกเขิน แต่คงจะเป็นอย่างแรกมากกว่าเพราะเห็นเป่าก็ครั้ง ๆ ก็เหมือนกันหมด

ส่งอื่น ๆ นอกที่ข้าพเจ้าได้ฟังที่จะนับว่าเป็นดนตรีไทยได้ก็ไม่มีอะไรมาก ที่นึกออกตอนนั้นแต่เสียงบัณเฑาะว์ แตรสังข์ อย่างนี้เป็นต้น

ในตอนที่ข้าพเจ้าเคยรู้สึกอยากเล่นดนตรีไทยอยู่นิดหน่อย ก็เห็นระนาดเอกวางอยู่ร่าหนึ่ง ก็ตรงรี่เข้าไปจะตี แต่มีคนห้ามอ้างว่าเครื่องดนตรีไทยเป็นของมีครุ ไปทำเล่น ๆ เหมือน เปียโน กีตาร์ ไม่ได้ ถ้าไปเล่นเข้า ครูอาจจะบันดาลให้มึนเป็นไปอะไรได้ก็เลยไม่ได้เล่น เครื่องดนตรีที่เห็นแล้วอยากเล่นคือซอสามสาย ซึ่งได้เห็นที่พูดหาตัวเอง (แล้วติดใจเลื่อมใสคนสี่เป็นอันมาก)

ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเล่นดนตรีไทยนั้น เป็นระยะที่เพลงประเภทลูกทุ่งกำลังเฟื่องฟู ข้าพเจ้าได้ฟังแล้ว รู้สึกติดอกติดใจมาก เพราะหลาย ๆ เพลงที่แสดงถึงชีวิต และอารมณ์ของคนไทยได้เป็นอย่างดี ความสนใจ ติดตามฟังและการร้องเพลงลูกทุ่งนับได้ว่าเป็นแนวทางในการที่จะมาเรียนและชอบดนตรีไทย (เดิม) ในระยะต่อมา

ก่อนเรียนดนตรีไทยข้าพเจ้าไม่รู้จักพวกเครื่องดนตรีไทยเลยก็จริง แต่ก็รู้จักทำนองเพลงไทยหลายเพลง จากเพลงที่รำละคร ที่สำคัญที่สุดคือเพลงที่ร้องในชั่วโมงภาษาไทย ของอาจารย์กำชัย ทองหล่อ อาจารย์กำชัยหรือที่เราถนัดเรียกว่าครูกำชัยมากกว่า มีวิธีสอนภาษาไทยให้เด็กสนุก คือ แทนที่จะให้นั่งแปลศัพท์ในวรรณคดีเฉย ๆ ก็ให้เราหาหัวเรื่องทำเพลง อ่านหนังสือบทกลอนเข้าทำนองต่าง ๆ ตั้งแต่หัดสวดคาพย์พระไชยสุริยา ไปจนกระทั่งร้องเพลงไทยง่าย ๆ เช่น นางนาค แยกบรเทศ เขมรปากท่อ บินดั่ง ช้าง ประสานงา สร้อยเพลง ฯลฯ เวลาชั่วโมงอ่านไทย ถ้าใครอ่านทำนองเสนาะ ขับเสภา ร้องหุ่นกระบอก ตลอดจนเพลงต่าง ๆ ที่เหมาะสมได้ ก็เป็นกำไร ก็ได้คะแนนเพิ่ม ข้อนี้นำให้เด็ก ๆ ได้ความรู้ด้านดนตรีไทย ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมความเป็นชาติไทย ในตอนนั้นขอแทรกข้อเสนอแนะสำหรับการสอนดนตรีชั้นชั้นประถมศึกษาต้นว่า จากประสบการณ์ของข้าพเจ้า การสอนดนตรีชั้นประถมต้นที่บางโรงเรียนเอาเพลงจากหลักสูตรชั้นอนุบาลมาสอนนั้นเป็นการดูถูกภูมิปัญญาของเด็กมากทีเดียว และอีกอย่างหนึ่ง เพลงอนุบาลมักจะดัดแปลงจากเพลงฝรั่ง มิได้มีประโยชน์ในการช่วยสอนความรักชาติแก่เด็ก

มิได้เป็นความรู้ติดตัวแก่เด็กเลย เพลงไทยที่เป็นหลักสูตรของเดิมจะดีกว่า เพราะนอกจากจะส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการแต่งโคลงกลอน ยังช่วยให้เด็กรู้จักวรรณคดีที่ตัดตอนมาเป็นเนื้อเพลง โดยไม่ต้องลำบากท่องจำ ได้ข้อคิดในการดำเนินชีวิตจากสุภาษิตและคติในเนื้อเพลงด้วย

ตอนที่อยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ทางโรงเรียนเริ่มให้มีการคัดดนตรีไทย ข้าพเจ้าอยากคัดดนตรีไทยมากอยู่แล้ว เพราะเพิ่งเลิกเรียนดนตรีสากลไปใหม่ๆ เลยเลิกเรียนชอด้าง

เพราะที่โรงเรียนมีแต่เครื่องสายไม่มีระนาดซึ่งเป็นของชอบ ครูที่สอนคือ ครูนิภา อภัยวงศ์ และ ครูจินดา สิงห์รัตน์ ซ้อมอยู่แล้วเป็นซองาที่มีคนน้อมเกล้า ๆ ถวายในงานฉลองรัฐธรรมนูญสืบกว่าปีมาแล้ว ต่อมา พระสุจริตสุตา ท่านเห็นข้าพเจ้าใส่ชอด้างจึงเอาซองเก่าของ พระยาราชนิกุล (โต สุจริตกุล) มาซ่อมให้ข้าพเจ้าใส่ ข้าพเจ้าใช้แต่ซองของคุณพระมาจนทุกวันนี้ ในตอนแรกครูให้สี่สายเปล่าสี่สายทึบและสายเอกจนคุ้น แล้วก็ต่อต้นเพลงถึง ๓ ชั้น โดยการต่อทีละ ๔ ตัวโน้ต ตอนหลัง ๆ เรียนไปนานแล้วครูถึงได้อนุญาตให้ใช้โน้ตตัวเลข เพลงที่ต่อหลังจากต้นเพลงถึง มีเพลงจะระเข้หางยาว ดวงพระธาตุ นกขม้น เป็นต้น ตั้งแต่เรียนดนตรีไทยเลยเกือบจะเลิกฟังเพลงอย่างอื่นหมด เทียวหาแผ่นเสียงเพลงไทยมาฟังในโอกาสที่มีงาน. เคยเชิญวงของ ครูเทวาประสิทธิ์ พาทยโกศล และ ครูไพฑูรย์ กิตติวรรณ มาบรรเลง นั่งฟังไปมากเกิดติดใจครูไพฑูรย์ จึงขอเรียนด้วย ตั้งแต่บัดนั้นก็เรียนพิเศษกับครู แต่ก็ยังไม่ได้เลิกเรียนที่โรงเรียน เป็นคนเดียวในรุ่นที่เรียนดนตรีไทยจนจบ ม.ศ. ๕ จึงเป็นคนอาวุโสที่สุดในวง ตอนนั้นเวลามิ้งงานโรงเรียน เผลอ ๆ ข้าพเจ้าก็เข้าไปเล่นกับเด็ก ๆ เวลาจกยังไม่เปิด

กับครูไพฑูรย์ ก็เรียนร้องเพลงด้วย เรียนกับครูไพฑูรย์สนุกดี ครูคนเดียวเล่นได้ทั้งวง แล้วมีเรื่องอะไรสนุก ๆ เล่าเยอะ พอถึงหน้ามะปราง ครูปอกมะปรางรื้อแบบต่าง ๆ บางทีครูก็ทำห่อหมกมาให้รับประทาน เวลาไปหัวหินครูก็ไปด้วย บางทีข้าพเจ้าก็ต่อเพลงกับอาจารย์ภาवास บุญนาค เวลาอยู่หัวหิน นราธิวาส อาจารย์ภาवासเคยชวนครูเทียบไปค้างด้วย ก็ชอบไปฟังครูเป่าปี่ ตอนอยู่หัวหินครูไพฑูรย์เคยเอาลูกศิษย์ไปด้วยแล้วเล่นกัน เคยเชิญวงของมณฑลทหารบกที่ ๑ ซึ่งก็เป็นลูกศิษย์ครูไพฑูรย์และนักดนตรีเคยไปเล่นในวงเวลามิ้งงาน และวงเสริมมิตรซึ่งเป็นวงของคุณเสริม ศาลิคุปต์ คุณเสริมยังทำเทพเพลงต่าง ๆ ที่ชอบให้เยอะแยะ บางครั้งก็ร่วมวงจากคนในวงไกลกังวล (หัวหิน) คนเล่นมาจากหลายหน่วย เช่น มหาดเล็ก ตำรวจหลวง กรมวัง ฯลฯ ครูไพฑูรย์ก็เล่นด้วย มีอยู่

วันหนึ่งคนในวงหายไป ตามตัวก็ไม่พบ ได้ความว่านักดนตรีไปช่วยงานบวชนาคหมด
ที่เล่า ๆ มาเป็นเรื่องอดีต เดียวนี้จะเล่นอย่างนี้อีกก็ไม่มีเวลา

ดนตรีไทยนั้นเล่นแล้วติดใจจริงๆ สบโอกาสเมื่อไรก็ต้องไปฟัง แต่ก่อนอธิบายได้ว่า
ชอบเพราะชาตินิยม หลังๆ นี้ ชอบเพราะฟังแล้วสนุกตื่นเต้น มีทุกระส

ตอนเข้าจุฬา ฯ ก็ได้เข้าร่วมชมรมดนตรีไทย เล่นซอด้วงตามเดิม ทั้ง ๆ ลอง
หัดเล่นเครื่องดนตรีอีกหลายอย่าง ได้เรียนร้องเพลงไทยกับอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทิน
อาจารย์เจริญใจช่วยให้กำลังใจในการร้องเพลง ทำให้เกิดความมั่นใจในตัวเองมาก ความ
ที่ไปต่างจังหวัดบ่อย ๆ ทำให้ไม่ค่อยได้ไปชมรม ฯ แต่งานไหว้ครู ถือว่าเป็นของสำคัญ
ข้าพเจ้าไหว้ครูอยู่ ๒ แห่งคือที่บ้านครูเทวา ฯ โดยการส่งพุ่มไปที่บ้านครู (ก็ยังส่งอยู่ทุกปี)
และที่จุฬา ฯ ตั้งแต่อยู่จุฬา ฯ มาสองปี ครูสอน วงฆ้องเป็นประธานในพิธีไหว้ครู พูดถึง
ครูสอนแล้ว ทำให้मानักดูว่า ในระยะเพียง ๒-๓ ปีนี้ วงการดนตรีไทยได้สูญเสียนักดนตรีถึง
๔ ท่าน ครูเทวาประสิทธิ์ ครูละเมียด จิตตเสวี ครูสอน และยังเสียดุลหวงไพเราะอีก
แต่ถ้าใครได้ฟังดนตรีไทย ๒๐๐ คน ของครูประสิทธิ์ ถาวร แล้วไซ้ ข้อมจะมีความรู้สึก
ว่าดนตรีไทยมิได้ถอยหลัง หรือหยุดนิ่งอยู่กับที่ ดนตรีไทยก้าวหน้า ยังมี การสืบทอด
เปลี่ยนแปลงเข้ากับชีวิตปัจจุบัน ดนตรีไทยไม่มีสลายเพราะความดี ความเหมาะสมกับ
ชีวิตไทย สมดั่งบทกลอนที่ ม.ล. ขาบ กุญชร ท่องในตอนต้นรายการ “ดนตรีไทยไว้รส
หรือ” ทางวิทยุ ท.ท.ท. นานมาแล้ว

“ดนตรีไทยนั้นมิใช่ไว้รสชาติ

โสตประสาทชินแล้วแแล้วสุขสม

ดุจดั่งได้ทิพย์ชลามาประพรม

กลายอารมณ์ที่ขุ่นข้องหม่นหมองเอช”

๒๕๑๘

กรมศิลปากร

เบื้องหลังวงการแต่ดีเพลงของข้าพเจ้า

คณะผู้จัดทำหนังสือเล่มนี้ได้เคยถามข้าพเจ้าถึงสาเหตุในการที่ข้าพเจ้าแต่งเนื้อร้องเพลงต่างๆ ที่ได้รวบรวมเขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้ว่า มีความเป็นมาอย่างไร เหตุไรจึงแต่งขึ้น จึงจะขอเล่าความไว้ในที่นี้ว่า ในตอนเริ่มต้น เพลงแรกที่แต่งเป็นเพลงลูกทุ่งชื่อว่าเพลงส้มตำ ขณะนั้นข้าพเจ้าเรียนอยู่ในชั้นมัธยมต้นที่โรงเรียนจิตรลดา

ตอนนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะเสด็จพระราชดำเนินทรงดนตรีที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขณะเตรียมรายการเพลง ข้าพเจ้าก็บ่นขึ้นว่า จะร้องเพลงอะไรก็ไม่มีอันจ่องไว้แล้ว จำจะต้องแต่งเพลงเสียเอง ความทราบถึงพระเนตรพระกรรณ ก็มีพระราชกระแสลงมาว่า ให้ข้าพเจ้าแต่งเพลงสำหรับร้องเองเพลงหนึ่ง ข้าพเจ้าในขณะนั้นมีงานอดิเรกคือการทำอาหาร ส้มตำเป็นของที่เด็กๆ ทำรับประทานเองได้ง่ายๆ จึงเอาตำราทำส้มตำมาว่าให้กลัองจ้องกัน ใส่ทำนองเพลงลูกทุ่งตามที่เคยได้ยินจากพี่ๆ ญาติๆ ญาติๆ พอดีซอกกับตนเองได้ดีแล้วก็ไปแจ้งกับครูแมนรัตน์ที่วง อ.ส. ว่า คราวนี้จะมีเพลงใหม่ ให้คอยฟังและดนตรีต้องคอยเล่นตามเอาเอง ถึงวันจริง ปรากฏว่า คำร้องและทำนองก็เข้ากับดนตรีได้เป็นอย่างดี สร้างความครื้นเครงพอสมควร ในภายหลังก็มีผู้ขอไปสร้างภาพยนตร์ เรื่องเป็นอย่างไรข้าพเจ้าก็ได้ติดตามดู

หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็เลิกแต่งเพลง จนมาถึงเมื่อไม่นานมานี้ เมื่อพวกเราเหล่านักดนตรีไทยกำลังตั้งวงสนทนากันถึงเรื่องการแสดงดนตรี นักร้องชายผู้หนึ่งเอ่ยขึ้นมาว่า เขาชอบเพลงสุรินทราหู เพราะทำนองเพลงไพเราะ เย็นๆ เรียบๆ ฟังไม่มีเบื่อ เสียอยู่แต่ว่าบทร้องว่า “น้องเป็นหญิงชากจริงจริงจะให้เห็น” เป็นเนื้อของผู้หญิง ซึ่งเขาจะร้องก็ไม่ค่อยจะเต็มปากเต็มคำ ขอให้ข้าพเจ้าช่วยแต่งเนื้อเพลงเป็นบทผู้ชายสักหน่อย จะได้นำไปร้องกัน

เอกสาร มั่น

ข้าพเจ้ากลับมาข้อนคิดว่า คงจะนำขบขันดีถ้าผู้ชายมานั่งร้องอยู่ว่า “ถ้าตัวของ
น้องนั้นเป็นผู้ชาย...” บทร้องเพลงสุนทรภู่ที่ใช้กันยังมีอีกบทที่คัดมาจากกลอนเสภาขุน
ช้างขุนแผนตอนที่หลายแก้วลานางพิมพ์ไปหาแม่ ความตั้งแต่

“ใจหายพ่อหลายมาลาจาก	อกจะพรากเสียด้วยร้างเสนาหา
ขามดึกจะรำลึกทุกเวลา	เคยมาชวนพิมพ์ให้พาที่
ที่นอนน้องจะเย็นเมื่อยามหนาว	อร่าวใจน้องหมองศรี
ดังพระกาลมาผลาญชีวี	ตั้งแต่นั้นตาจะมองตา”

(บทนี้ไม่ค่อยแพร่หลายได้ยินร้องอยู่แต่ที่วังของคุณครูไพฑูริย์ กิติวรณ ซึ่ง
ผู้ต่อเพลงให้ข้าพเจ้า) เป็นอันว่าจะร้องบทไหนก็มีแต่บทของผู้หญิง ข้าพเจ้าจึงพยายาม
แต่งบทชายขึ้น แต่ก็ไม่สำเร็จ เพราะบทเดิมซึ่งแปลงจากกลอนเสภาตอนนางศรีมาลา
รำพันถึงพลาชงามนั้นไพเราะกลมกลืนกับทำนอง โดยเฉพาะในตอนที่ ๓ ทำนองและบท
ร้องมีลักษณะการเปลี่ยนอารมณ์ที่เข้ากันสนิท ยากที่แต่งใหม่ให้เทียมเท่าได้

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงลองแต่งเนื้อเพลงอื่นไปพลางๆ ได้แต่งเพลง เต่ากินผักกึ้ง
ซึ่งเป็นเพลงลาส่งท้ายในการบรรเลง พร้อมกับนั้นได้แต่งกลอนที่ตอนต้นกับตอนท้าย
ชักจากเนื้อร้อง (บทพระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว) เพลง
พญาโศก อาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทิน ได้ใส่ทำนองเป็นเพลงลมพัดชายเขา กล่อมนารี
และสร้อยเพลง ต่อมา นายแพทย์พูนพิศ อมาตยกุล ได้นำไปออกราชการวิทยุ พล ๑
ตอนกลางคืน คืนวันอาทิตย์

เพลงต่อมาที่แต่งคือเพลงเต่าเห่ ใช้ร้องเป็นเพลงกล่อมสอนเด็ก ๆ กำเนิดเพลงนี้
มีอยู่ว่า อาจารย์ศรีวิโรจน์ เปี่ยมปิติ อาจารย์ฝ่ายกิจกรรมนิสิตที่คณะ ได้ออกความเห็น
ว่าน่าจะลองจัดรายการดนตรีไทยให้เด็กที่คณะเราเล่น เลือกลูกเต่าเพลงง่ายๆ แล้วช่วยกัน
ใส่เนื้อร้องให้เป็นที่สนุกสนาน ยังไม่ทันได้เตรียมการประการใด ก็พอดีเกิดเหตุการณ์
ต่างๆ ในบ้านเมืองพอดีกับที่อาจารย์ล้มป่วยลง ก็เลยมิได้จัดการอะไรจนทุกวันนี้ ข้าพ
เจ้าได้แต่แต่งเพลงเต่าเห่ มีใจความเป็นการกล่อมเด็กให้นอน พร้อมกับสั่งสอนให้เป็น
คนดี แล้วนำไปออกวิทยุราชการของคุณหมอพูนพิศ โดยมีอาจารย์เจริญใจเป็นผู้ร้อง
พ็จ้อ (จันทรา สุขวิริยะ) เป็นลูกคู่ ภายหลังชมรมดนตรีไทยจุฬาฯ นำมาเล่นประกอบการ
รำของชมรมนาฏศิลป์

เพลงต่อจากเพลงเต่าเห่ ข้าพเจ้าแต่งเพลงลมพัดชายเขาเถา ปฐมเหตุของเพลงนี้ คือเมื่อเรียนวิชาวรรณคดีกับดนตรีไทยของอาจารย์เด่นดวง พุ่มศิริ อาจารย์ให้การบ้าน เป็นการแต่งบทร้องเพลงเถาสักเพลง โดยให้มีความดำเนินเรื่องอย่างซ้ำๆ ในตอนที่ เป็นสามชั้น ถึงสองชั้นให้เนื้อความกระชับเข้า กรันถึงชั้นเดียวให้ใช้คำที่ฟังดูเป็นการ รวบรวมสรุปความ รวดเร็วเข้ากับจังหวะเพลงชั้นเดียว ซึ่งมีความรวดเร็วกระฉับกระเฉง ข้าพเจ้าก็ได้ลองแต่งดูและใส่ทำนองเพลงลมพัดชายเขาเถา ภายหลังเมื่อส่งให้อาจารย์- เจริญใจแล้วอาจารย์ก็นำมาใส่เพลงสมิงทองกับจำปานารี ซึ่งเป็นเพลงในอัตราสองชั้นที่มีความ ไพเราะที่เดียว และได้ได้นำออกฉายการคุณหมอมุนพิศ ต่อมาวงเสริมมิตรได้ไปใส่ ทำนองเป็นลมพัดชายเขาเถาทางเปลี่ยน (ของครูเฉลิม บัวทุ่ง)

เพลงไทยอีกสองเพลงที่ข้าพเจ้าได้ใส่เนื้อคือ ปลาทองเถา และอกทะเล ซึ่งเป็น เพลงประเภทเพลงลาทั้งคู่นี้ ชรรมาอาจารย์เจริญใจจะเป็นผู้ร้องเพลงแต่ที่ชวนข้าพเจ้าขอ ให้พี่จำลองร้อง ซึ่งเขาบ่นว่ายากกว่าบทร้องปกติ เพลงอกทะเลอาจารย์เป็นผู้ร้องออก วิทย แต่วันที่จะออกโทรทัศน์รายการสังคีตภิรมย์นั้น แต่แรกข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะร้องเอง พอดีไม่สบาย จึงขอเป็นคนสี่ซอดวงและให้พี่จ้อทำหน้าที่เป็นผู้ขับร้อง เพลงปลาทอง เถา แต่งในขณะนั่งเครื่องบินออกจากไทยไปอิหร่าน ส่วนอกทะเลแต่งริมทะเลจริงๆ ที่ หัวหิน

อันที่จริงแล้วข้าพเจ้าออกจะแต่งเพลงลามกเกินไป คงจะเป็นเพราะข้าพเจ้าชอบ เพลงที่มีการร้องและดนตรีรับนั่นเอง ดูในเนื้อเพลงลาที่แต่งขึ้น เพลงปลาทองดูเหมือน จะเป็นการลาจากกันไปเลย เต่ากินผักบึงลาไปนาน แต่ก็คงจะได้พบกัน แต่เพลงอกทะเล นั้น เป็นการลาค่อนข้างจะเบิกบาน คือดีก็แล้วก็ขอไปพักผ่อนนอนหลับเป็นปกติ

เมื่อก่อนงานฉลองปริญญา เหมือนที่เป็นกรรมการจัดงานผู้หนึ่งได้มาชวนให้แต่ง เพลงสำหรับน้องๆ รำอวยพรพวกเราในงาน ตอนแรกข้าพเจ้าก็ร้องลั่นว่า ทำไมจะมา ให้แต่งอวยพรตัวเอง เขาก็บอกว่าเอาเถอะจะได้เร็วๆ จึงแต่งเป็นเพลงใส่ทำนองขึ้นพลับ พลาและแขกบรรเทา

นอกจากนั้นเพลงสากลที่ได้นำบทไปใส่ทำนอง ก็มีเพลงดูบิดามารดร ทำนอง โดย ม.ล. พวงร้อย อภัยวงศ์ และเพลงที่กล่าวถึง หลเอก อรุณ ทวาทาศิน ทำนองโดย อาจารย์แมนรัตน์ ศรีกรานนท์

เรื่องของเพลงที่แต่งขึ้น คงจะยุติแต่เพียงเท่านี้

ส้มตำ

ตำไปมีจะตำ
คือส้มตำกินบ่อย
วิธีการก็ง่าย
มันเป็นวิธี

ไปซื้อมะละกอ

ก็ปลีปลีเผาะเผาะ
ตำพริกกับกระเทียม
มะนาวหั่นปอกหั่นตากทราย
ปรุงรสน้ำให้เปรี้ยวหอม

อร่อยยาก็มีได้
มะเขือเทศโรยเข้า
เสิร์ฟสรรพแล้ว
กินกับข้าวเหนียว

ก็ดีหอมย่นยอ
ลดตำราตำ
ได้ตรงหน้าเกินอัตรา
ขอแถมอีกนิด
ก็อย่างอร่อยเป็นไร

ถึงอาหารอร่อย
รสชาติแซบจริง
กะภาคาก็ได้ตั้งมี
วิธีขบเหลืออหุทาย
ขนาดพอเหมาะเหมาะ

ไม่ต้องมากมาย
ก็ให้ยอดเยี่ยมกลิ่นอาย
หั่นตากปิ้งถ้ามี
ได้มะละกอลงไป

กึ่งแห้งปนของดี
ถั่วลิสงขาวโรยไว้
ยกออกจากครัว
เก็บแฉะให้ทั่ว
หั่นใส่ถ้วยในค
ส้มตำลาวเอาตำราม
ระวังทำองจะพัง
แล้วจะอร่อยก็ใหม่
อร่อยแน่จริงเลย.

สมีงทอ๖

ธมดงบปฉาพนาสนท
เผยลคณจรสรนัชนเกสร
กรไรเลยมายกไรในดงจอน
หนางนิครเขตเรื่อนอยูเถื่อนมไกล

ขอนำมาปลูกไว้ในสวนศรี
ในบรีแ่มแจ่งด้วยแสงไข
จะรับขวัญพองพญาแม่สีพร
มีปล่อยให้โรยรังนางจากเรา

จำขันธ์

หรือเจ้ารักแดนบ้านมิดกลางด
รูกษัตริยามเจ้าล็บจะอับเนา
จึงหรือหรือเรไรใจชบเซ
หม่อมมรที่เคยเดด้าจะฮาดัย

๒๕๓

คนที่ตายเขา " ใจมันได้มีได้พบประสพพรสวรรค์
แถมสิ่งนี้ยังเลี้ยงคนละเหมาะทุกัย
มีสิ่งเคยถูกลดข้อเคยเสียเคยแบ
วันประสพพบหนักยังตราบหนึ่ง

ราวหัวออกกะหนักเสียให้ได้ "
พาดองใจรักบุญจนทอนคำหนึ่ง
บัดมีใจเสียขบเหงาเราติดถึง
ตราบนี้ภาวนาจำหนึ่งเฟื่องเดิมดวง

ก่อนนั้น วันก่อนก่อนก็มาข้อมกันพร้อมหน้า
เคยร้องสำทำเพลงบรรเลงสมาย
ถึงเล่นตลกตลกไปเพื่อนไม่ว่า
พอเพื่อนร้องเราเริ่มบ้างเหมือนอย่างเคย

ต้องจำใจจากมากทุกใจหาย
ทั้งเครื่องสายปี่พาทย์ไม่ขาดเลย
เราตัดมาเพื่อนเล่นก็ไม่มีรอย
เพลงเพลงขบข้อมความมีความ

อันนั้นว่า ว่าจะเล่นตลกตลกตลกที่ใครเขา
" นกขอมอราหน้าสักก็ตลกใหม่

เป็นตลกเพราะหัวตลกขบข้อมมีเกิ้ล
กตขบเป็นไฟเผาหัวหอมขบข้อม "

เอ่อกีฬัฟักบั้ง

กีฬัดัน

ดาวเดื่อหน่เอ็ดหน่ดัมกับพิ
มอดปักเศกถันบีนฮอกอก
ดอกเอ็ดเข้าดอกประยงค์
เจ้าช้อชงโต เจ้าช้อโตกรกัย

ท้อบหนภาเกศทรงกระห่างโก
ตงคไปหาเหยื่อเอ็ดอูกน้อบ
งอให้ศมประสงค์ทักบระการ เอ
วันหนักละมาใหม่ มารับเอาคู้ใจชงโต

กีฬากัม

นิกกาเอ็ดเข้าเข้าโดยโตพบพรชง กะทักกันหนนนักก็เอ็ดรักช้อบ
แม่มีมิดิตมาทักหลังชอย รักชอยชอยใจตงระวระวไฟตาย
ดอกเอ็ดเข้าดอกกรัก ท้อออกจะรักก็เอ็ดแล้วเอ
เสียงไก่กันมาเสียงไก่จนหนอหนแจ้ว มิเทียมเทียมเสียงเค็ดหนแจ้ว
หวนหนุดแล้วหนมพาคี

เล่าให้

เห็นเคยตั้งแก้ว	ลาภที่ตนได้แล้วครครไถลา
ดาวประดับที่องค์หงา	พระรัตนตรัยพุทธ
หมัดมเหศวรขี้ใจ	เจ้าอาตมยอวามัน
สักถนอมกล่อมให้หม่อม	จะขอพรปวงเทพัญ
เดิปีใหญ่ให้แก้ลือกล่าว	เรื่องวิธทกสังกรรมพิ
มีเก็ดอกไทยในบั้งบรรพ์	มีเคยห้วนเฒອງโพธิ์
สงครองคุณธรรมพร้อม	ศรัทธาหม่อมปัญญามี
คงจะอดดีศรี	มีวันดีเออมอดใจ
อุปสรรคจะหนักหนา	เจ้าก็อย่าได้ทกลัย
เมื่อหวังปองเทอดของไทย	ก็แกร่งใจจรดศิลา
ขวัญข้าวคงอยู่ดี	ฟังคำที่จำนรรคา
แก้คหัดมนัยนา	นิทานให้สำราญ

(ฟังเสียงสังหรือร้อง กังวานก้องเสียงประสาน แก่อกตศุภมาศย์
ก็เบิกบานชม แสงเดื่อหม)

ก้ามชัน

ปกาทูลอง เกา

ของแก้ว
เห็ดคุดชะหาชากนารีในชาติ
ดอกเดี่ยว เจ้าดอกแสด
มองชะเง้ไปเห็นเอย
เคยอำภากาชาจรตอมเชื้อเจ้า
บ้านมียังมีมา

งามเพริศแพรวประจักษ์ศรีรัตน์
แต่เคยมีอินหล้ามาให้ชม
เจ้าชะม้อยคอยแผล
คำตักเล่าจะย้อมดินนา
ได้แต่โตกาตราครอญ

กลองชัน

อันดองแก้วจักรพรรดิจักร์โลก
ไม่โรต่าช่องตั้งดวงแก้วแว่ววิกรมย์
ดอกเดี่ยว เจ้าดอกจำปา
พุทธชาอันน้อยน้อย
รำลึกพระเมตตา

กลิ่นน้ำใจดุจวิศศิษย์ศรีรัตน์
เลิศอุดมด้วยบุญคุณธรรม
หอมรื่นมาทุกยามเอย
เก็บมาร้อยบงกช
ปักกาเกศกั้ไขเอย

ชันเดี่ยว

มดดอกไม้ดาดตี้นกัวนรรมช กี่สวชดจแกอร่ามตั้งามท
ไม่ประเสริฐเลิศศครณปานประจำ เหมือนหนักนอบรำรำลึกน้ำคำ -
พระทพพิศอ่อนเอย ไม่ดียบร้อนนทัยเอย นหนกัชเอย

อากาศ

นี่ก็ล่วงเวลาเห็นฟ้าแดด
พระจันทร์เกิดหลบหนีหน้าหาย
ได้ฟังเพลงร้องเล่นเย็นใจกาย
เย็นพระพายพัดไอ้อยเรื่อยเรื่อย
ได้อยู่ใกล้ใจคนทุกทีเป็นสังขรี
คนดนตรีที่ได้ยินจะตื่นเสียง
จักจากไปโดยง่อยเป็นคู่เคียง
คอยมองเมียงพบกันวันหน้าโดย

๒๕๒๐

ทรงดนตรีไทยในงานเปิดภาคโรงเรียนจิตรลดา ๒๘ มีนาคม ๒๕๑๓

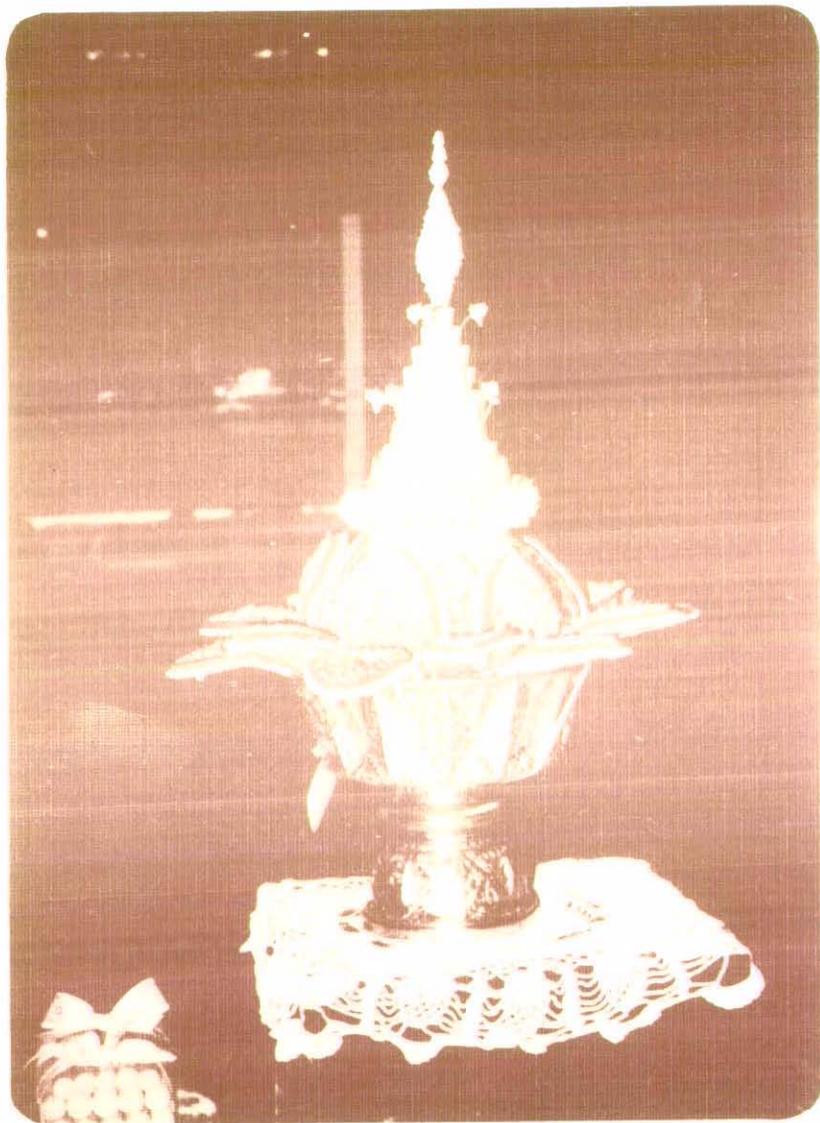
วันพฤหัสบดี

ที่วุ่นวายไปไม่นานช้า
ถึงคนฟ้ารับทุกข์กับที่ใหม่
ผู้ใส่เสื้อการชกเสกท่าหนักใจ
มอบกายใจนำหนูนตฤณดา
เคยพบทุกเพียงทุกไม่งาม
มองชีวิตชาติไทยเด่นเป็นดั่ง
เพื่อลดร้อนร่วมร่วมสมมติ
สมกับที่ตั้งใจดี

เวทบรรณ

ละทิ้งงานให้พ้นภัย
ละทิ้งการก่อกองทัพ
ตั้งดีทุกดีทุกดี
ดูมทุกคนกับที่ใหม่ให้รัก

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
กับพระราชกฤษฎีกาที่ทรงตั้งพระยาพรหมมุนี
ต่อตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราช

พานไหว้ครูของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
ทรงพระราชทานในฐานะนิสิตปริญญาเอก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ในพิธีไหว้ครู ปีการศึกษา 2524

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เพื่อทรงสอบคัดเลือกเข้าศึกษาเป็นนิสิตปริญญาเอก สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์
ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงสอบข้อเขียน และทรงสอบสัมภาษณ์
เป็นนิสิตปริญญาเอก สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์
ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

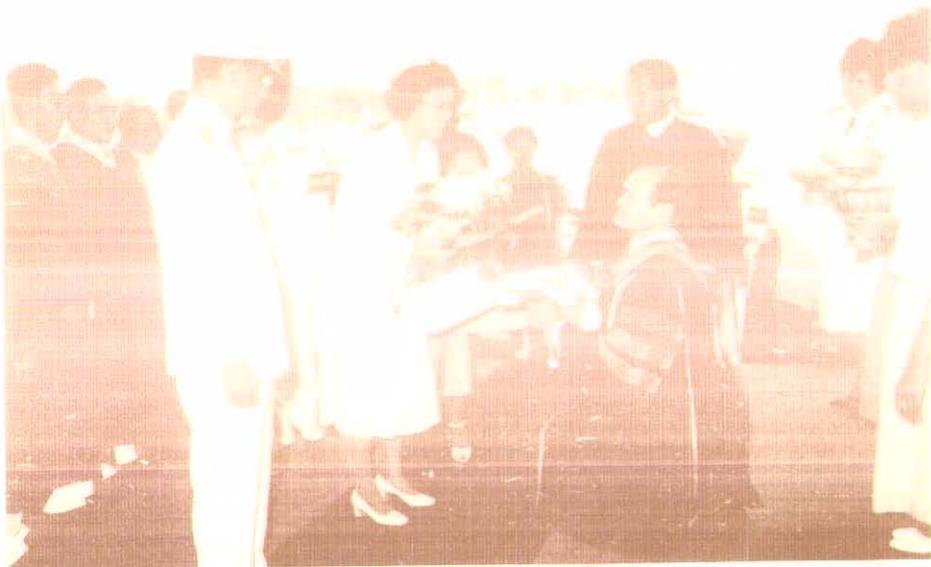
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงสาธิตการใช้เขียน และทรงเยี่ยมสัปดาห์หนังสือ
เป็นนิสิตปริญญาเอก สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์
ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เสด็จพระราชดำเนินเพื่อทรงพระอักษร
ในฐานะนิสิตปริญญาเอก สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์
ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

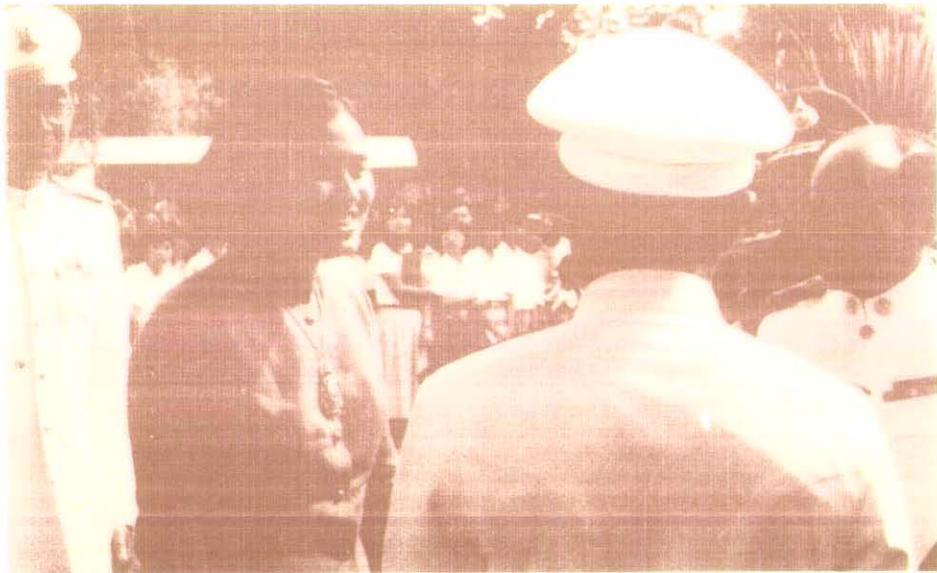
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
ทรงพระราชปฏิสันถาร กับ ศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธร อธิการบดี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

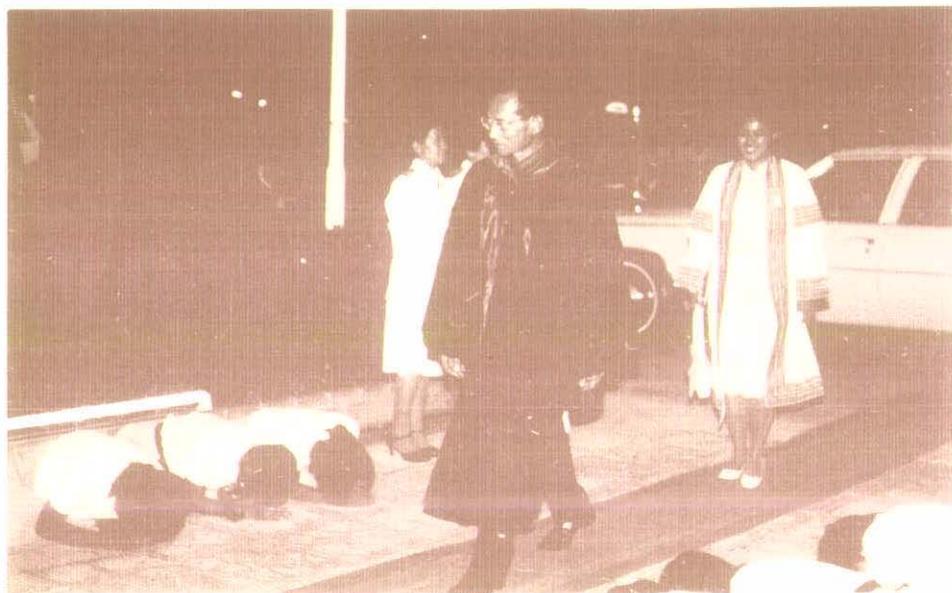
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา
จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ณ สวนอัมพร

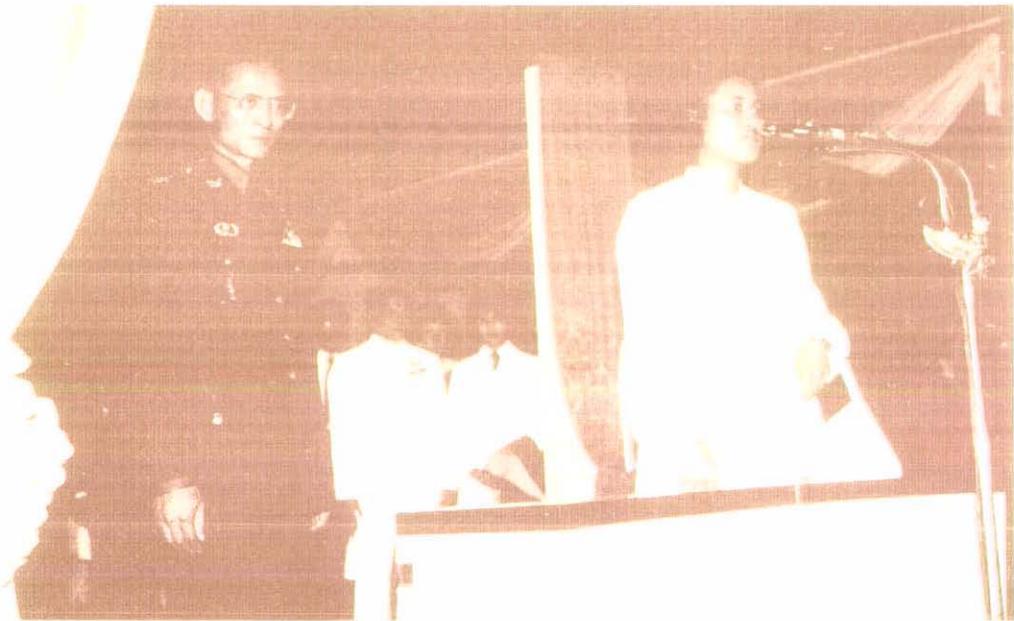
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธาน
ในงานพระราชพิธีพุทธภิเษก “พระพุทธพันทิวชัย อภิสมัยธรรมนายก”
ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม เมื่อ 17 พฤศจิกายน 2524

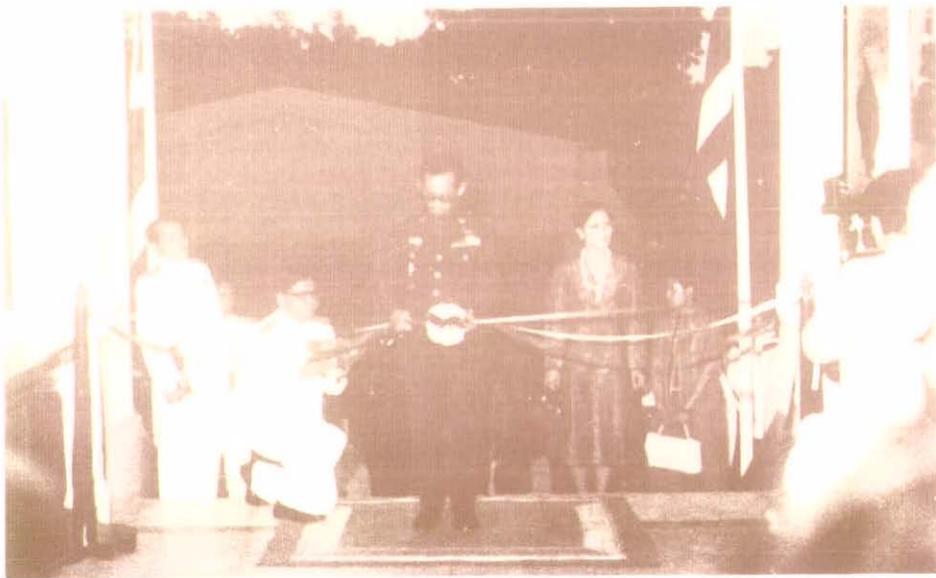
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธาน
ในงานพระราชพิธีพุทธาภิเษก "พระพุทธพันทริวิชัย สกวิสมัยธรรมนาถา"
ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม เมื่อ 17 พฤศจิกายน 2524

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
ณ หอประชุมมหาวิทยาลัย

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงร่วมพิธีเปิดโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ณ โรงเรียนสุโขทัย

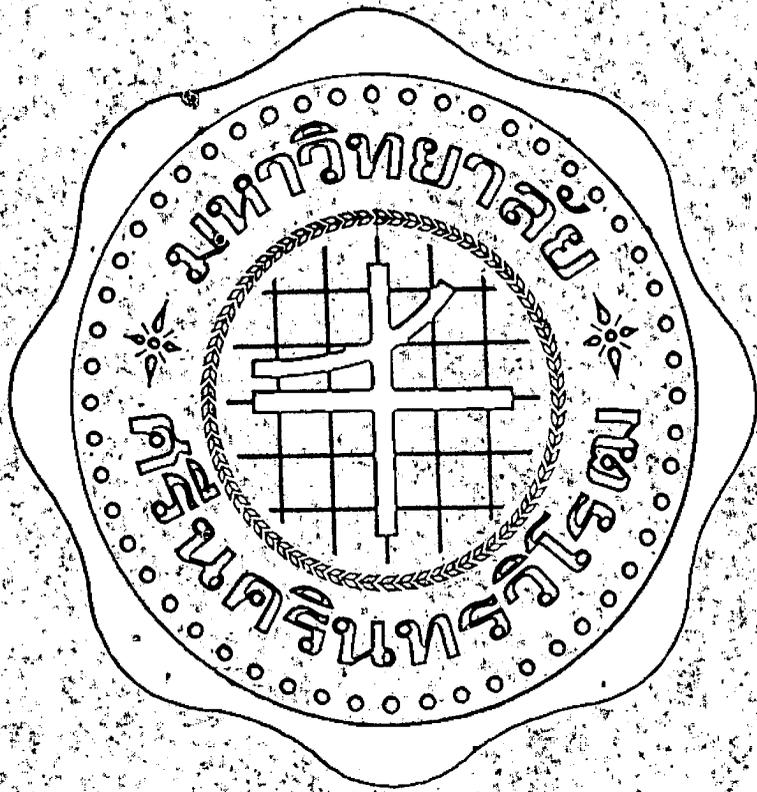
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามมกุฎราชกุมารี ตามเสด็จพระราชดำเนิน
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ
ในพิธีเปิดอาคารสถาบันทักษิณคดีศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

ทอดพระเนตรนิทรรศการ และ ทรงพระราษเสด็จ โนนพื้เปิดอาคาร
สถาบันทักษิณคดีศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

ทรงพระมหากรุณาธิคุณ แก่ นายสุชาติ รัตน์ปรากการ
เนื่องในวโรกาสรับพระราชทานปริญญาศิลปศาสตรั ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาบริหารธุรกิจ
ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา เมื่อ 25 กันยายน 2523

รายงานสรุป งานส่งเสริมดนตรีไทย ภาคใต้ ครั้งที่ 1

24-25 มกราคม 2524

ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

ตามที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ได้จัดงานส่งเสริมดนตรีไทย ภาคใต้ ครั้งที่ 1 ขึ้น เมื่อวันที่ 24-25 มกราคม 2524 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มหาวิทยาลัยสรุปผลการจัดงานได้ดังนี้

1. การประกวดดนตรีไทย

มหาวิทยาลัยได้จัดให้มีการประกวดดนตรีไทย ประเภทวงเครื่องสายผสม เพื่อชิงถ้วยรางวัลพระราชทานของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยมีคณะกรรมการตัดสิน ซึ่งประกอบด้วย

นายจำเนียร ศรีไทยพันธ์	ข้าราชการแผนกดนตรีไทย กรมประชาสัมพันธ์
นายเมธา หมูเย็น	ข้าราชการแผนกดนตรีไทย กรมประชาสัมพันธ์
นายสุรินทร์ อุดมสวัสดิ์	อาจารย์โรงเรียนทหารอากาศ
นายชฎิล นักดนตรี	อาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
นางสาวมโศย เพ็งพงศา	นักร้องฆ้องทองคำพระราชทาน และอาจารย์โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย

ผลการตัดสินของคณะกรรมการ ปรากฏว่า มีโรงเรียนและบุคคลต่าง ๆ ได้รับรางวัล

ดังนี้

วณคนตรีไทยชนะเลิศประเภท วงเครื่องสายผสม ได้ครองถ้วยรางวัลพระราชทาน ของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นเวลาหนึ่งปีการศึกษา คือ

โรงเรียนปากพนัง อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

นักร้องยอดเยี่ยม ได้รับโล่เกียรตินิยม คือ

นางสาวนิลบล บัวครั้น

นักเรียนชั้น มศ. 5/3 โรงเรียนศรีวิชัย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

นักดนตรีไทยยอดเยี่ยม ได้รับโล่เกียรตินิยม คือ

นายวีรชน พูนสวัสดิ์

นักเรียนชั้น มศ. 4/6 โรงเรียนศรีวิชัย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

นักดนตรีไทยดีเด่น ได้รับเกียรติบัตรยกย่องจากมหาวิทยาลัย คือ

ประเภทซอด้วง

นางสาววาริฐา คงมาก

นักเรียนชั้น มศ. 4 โรงเรียนปากพนัง อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประเภทซออู้

นายจรัส จันทร์พรมรัตน์

นักเรียนชั้น มศ. 3 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ประเภทจะเข้

นางสาวชมพูนุช แพรกทอง

นักเรียนชั้น มศ. 4 โรงเรียนปากพนัง อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประเภทฆ้องมโหรี

เด็กหญิงบุษรา สร้อยเพลง

นักเรียนชั้น ม.1/3 โรงเรียนวรรณรีเฉลิม อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ประเภทโขนรำนะนา

เด็กชายทวีพร ณ พิบูล

นักเรียนชั้น ม. 2 โรงเรียนนราสิกขาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

ประเภทระนาดเอก

นายนิพนธ์ บุญช่วย

นักเรียนชั้น มศ. 4 โรงเรียนบ้านนาสาร อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประเภทขลุ่ยเพียงออ

นายอดิพันธ์ ชนะภัย

นักเรียนชั้น ม. 3 โรงเรียนสตูลวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

ประเภทฉิ่ง

นายวัชระ เพชรทอง

นักเรียนชั้น มศ.3/1 โรงเรียนสุราษฎร์ธานี อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. การแสดงนาฏศิลป์ระหว่างประเทศ

มหาวิทยาลัยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากคณะบุคคลของประเทศมาเลเซีย ในการส่งคณะนาฏศิลป์มาร่วมแสดงในงานดังกล่าว คือ คณะชาลินี จากรัฐเคดาห์ และคณะทราดิโอซ่า จากกัวลาลัมเปอร์ โดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยมลายา และกระทรวงวัฒนธรรม กีฬา และเยาวชนของมาเลเซีย ร่วมกับการแสดงของมหาวิทยาลัย ซึ่งจัดแสดง ณ โรงละครเปิด จำนวน 2 คืน มีผู้เข้าชมเป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นคณะนาฏศิลป์ทราดิโอซ่า ยังได้ช่วยเหลือในการจัดแสดงรอบพิเศษเพื่อเก็บเงินรายได้สมทบการจัดสร้างพระรูปของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้แก่โรงเรียนมหาวชิราวุธอีกด้วย การแสดงนาฏศิลป์ระหว่างประเทศนี้ นอกจากจะให้ความบันเทิงแก่ชุมชน ช่วยสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม ยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

3. การจัดนิทรรศการและจัดพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับดนตรีพื้นเมืองภาคใต้

สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ได้จัดนิทรรศการและสาธิตเกี่ยวกับเครื่องดนตรีพื้นเมืองภาคใต้ คือ มีการแข่งขันกรือโต๊ะ นอกจากนั้น มหาวิทยาลัยได้จัดพิมพ์หนังสือที่ระลึกเป็นเรื่องความรู้เกี่ยวกับดนตรีพื้นเมืองภาคใต้ เพื่อเป็นการเผยแพร่และรวบรวมความรู้ด้านนี้อีกด้วย

4. การจัดพิธีไหว้ครูคนไทย

มหาวิทยาลัยได้จัดพิธีครูคนไทยขึ้น ณ หอประชุมของมหาวิทยาลัย โดยมี อาจารย์ เชื้อ ดนตรีรส เป็นผู้กระทำพิธีอ่านโอวาทในพิธี ซึ่งโรงเรียนที่เข้าประกวดคนไทย และ นักดนตรีไทยของมหาวิทยาลัย ตลอดจนนักดนตรีไทยในภาคใต้ได้เข้าร่วมพิธีไหว้ครูเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้เพราะในแถบภาคใต้หาโอกาสการจัดพิธีไหว้ครูคนไทยได้ยากกว่าภาคอื่น ๆ

งานส่งเสริมดนตรีไทย ภาคใต้ ครั้งที่ 2

6-7 กุมภาพันธ์ 2525

ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ได้กำหนดจัดงานส่งเสริมดนตรีไทย ภาคใต้ ครั้งที่ 2 ขึ้น เพื่อเป็นการร่วมสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ในวาระครบ 200 ปี กำหนดจัดในวันที่ 6-7 กุมภาพันธ์ 2525 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา โดยในงานดังกล่าว จัดประกอบด้วย

1. การประกวดดนตรีไทย

ประเภทวงเครื่องสายผสมของนักเรียนมัธยมศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ ซึ่งด้วยรางวัลของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งขณะนี้มีโรงเรียนในเขต 14 จังหวัดภาคใต้ สมัครเข้าร่วมประกวดทั้งสิ้น 14 วง สำหรับคณะกรรมการตัดสินในปีนี้ มหาวิทยาลัยได้เรียนเชิญคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีไทย ดังนี้

นายศิริ	นักดนตรี	ข้าราชการ แผนกดนตรีไทย กรมประชาสัมพันธ์
นายชฎิล	นักดนตรี	อาจารย์ สังกัดภาควิชาดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
นายจำเนียร	ศรีไทยพันธ์	ข้าราชการบำนาญ กรมประชาสัมพันธ์
ร.อ. เสนาะ	หลวงสุนทร	กองดุริยางค์มณฑลทหารบกที่ 1
พ.จ.อ. สมชาย	ดุริยประณีต	กองดุริยางค์มณฑลทหารบกที่ 1
นางสาวขมโดย	เพ็งพงศา	อาจารย์ สังกัดโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี นักร้องหม่องทองคำพระราชทาน
นายเมธา	หมู่เย็น	ข้าราชการ แผนกดนตรีไทย กรมประชาสัมพันธ์

2. การแสดงนาฏศิลป์

ในงานส่งเสริมดนตรีไทยภาคใต้ ครั้งที่ 2 ในปีนี้มหาวิทยาลัยเห็นว่าเป็นโอกาสอันดีที่จะร่วมสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ในวาระครบ 200 ปีด้วย มหาวิทยาลัยจึงได้เชิญคณะนาฏศิลป์จากประเทศมาเลเซีย 2 คณะ คือ คณะอนีก้า จากรัฐเคดะห์ และคณะกุ่มปูลัน บุคยา สรี วิทยาลัยจากกัวลาลัมเปอร์ นอกจากนี้ การแสดงนาฏศิลป์ของประเทศไทยจะเป็นการแสดงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และวิทยาลัยนาฏศิลป์ นครศรีธรรมราช

3. การจัดพิธีไหว้ครูดนตรีไทย

มหาวิทยาลัยกำหนดจัดพิธีไหว้ครูอีกครั้งหนึ่งในวันอาทิตย์ที่ 7 กุมภาพันธ์ 2525 โดยมหาวิทยาลัยเชิญ อาจารย์จำเนียร ศรีไทยพันธุ์ เป็นผู้กระทำพิธีอ่านโองการ

4. การจัดจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองจากทั่วประเทศ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ได้รับความร่วมมือจากวิทยาเขตต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ ประสานมิตร ปทุมวัน บางเขน พลศึกษา บางแสน พิษณุโลก และมหาสารคาม นำสินค้าพื้นเมืองแต่ละภาคมาจำหน่ายในงานดังกล่าวด้วย

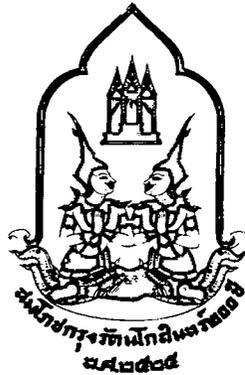
5. การจัดพิมพ์หนังสือที่ระลึก

มหาวิทยาลัยได้ขอพระราชทานุญาตจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพื่อนำบทพระนิพนธ์ของพระองค์ท่านมาจัดพิมพ์เป็นที่ระลึก และเป็นสิริมงคลแก่นักดนตรีไทยด้วย

6. การจัดนิทรรศการ

มหาวิทยาลัยได้จัดนิทรรศการเกี่ยวกับดนตรีไทยสมัยรัตนโกสินทร์ เพื่อให้ความรู้แก่นักเรียนและประชาชนผู้สนใจทั่วไปด้วย

มหาวิทยาลัยหวังว่าการจัดงานดังกล่าว นอกจากจะช่วยส่งเสริมกิจการดนตรีไทยในภาคใต้ให้เจริญยิ่งขึ้นแล้ว ยังเป็นการเฉลิมฉลองเพื่อร่วมสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ในวาระครบ 200 ปีด้วย นอกจากนี้การแสดงผลประหว่างประเทศนอกจากจะให้ความบันเทิงแล้ว ยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

สนับสนุนโดย

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด